

Brevveksling vedrørende regnskabsmæssig gennemgang i henhold til §§ 4 og 5 vil i almindelighed ske med vedkommende centralstyrelse.

Den særlige decisionsordning i den gældende lovs § 20, stk. 1, hvorefter decision i en revisions sag kan afgives af ministeren, for hvem sagen forelægges af hovedrevisor i overværelse af en repræsentant for den pågældende styrelse, har kun været lidet benyttet i de senere år, og findes ikke at være hensigtsmæssig. Der er imidlertid behov for, at generaldirektøren i vigtigere sager kan udbede sig ministerens endelige stillingtagen, og det er derfor foreslået, at generaldirektøren, såfremt han efter afslutningen af brevvekslingen med centralstyrelsen ikke kan godtage det indtagne standpunkt, kan anmode ministeren om dennes endelige stillingtagen til sagen, der herefter skal fremsendes til statsrevisorerne.

Med henblik på at fremme afslutningen af revisions sagerne er der fastsat frister for besvarelsen af generaldirektørens bemærkninger og for generaldirektørens fremsendelse til statsrevisorerne af sager, der har været forelagt ministeren.

Til § 17.

I henhold til statsrevisorlovens § 3, stk. 2, skal statsrevisorerne forvisse sig om, at statsregnskabets indtægter, udgifter og status er i overensstemmelse med særregnskaberne. Da denne afstemning i en årrække er blevet udført af revisionsdepartementerne, er det fundet rigtigt at fastslå i loven, at denne opgave påhviler statens hovedrevision. Som et led i bevillingskontrollen foretager statsrevisorernes sekretariat en detaljeret sammenholdelse af statsregnskabets bevillings- og regnskabstal. For at opnå enhed i revisionen af statsregnskabet foreslås det, at generaldirektøren, som bistand for statsrevisorerne, i videre omfang end det hidtil er sket i revisionsdepartementerne, skal efterprøve, om bevillingerne er overholdt, og undersøge årsagerne til eventuelle overskridelser samt foretage en samlet revisionsmæssig analyse af statsregnskabets status. Generaldirektøren afgiver beretning herom til statsrevisorerne.

Med henblik på at fremme den videre behandling af de af generaldirektøren fremdragne revisionssager har man indføjet en bestemmelse om, at indberetning til statsrevisorerne finder sted ved sagernes afslutning uden afventning af tidspunktet for afgivelsen af generaldirektørens årsberetning.

Bestemmelsen i stk. 3 er overført fra instruksens § 9, stk. 3.

Generaldirektørens åriige beretning efter stk. 4 forudsættes at være en almindelig beretning om revisionens virksomhed, idet de konkrete revisionsa-

ger er omfattet af stk. 2. I beretningen vil kunne fremdrages tilfælde, hvor administrationen har overskredet de fastsatte frister.

Til § 18.

Det er fundet rigtigt at fastslå, at de af generaldirektøren i henhold til § 17 afgivne beretninger af statsrevisorerne skal fremsendes til folketinget. Det forudsættes, at de af generaldirektøren i medfør af § 8 afgivne beretninger og de sager, generaldirektøren i medfør af § 16, stk. 2, har fremsendt til statsrevisorerne, af generaldirektøren kan fremsendes til statsrevisorerne som beretninger under henvisning til § 17.

Det er blevet anset for en mangel ved den nuværende ordning, at folketinget ikke er blevet orienteret om de praktiske følger, revisionens påtaler og henstillinger har fået. Med henblik på at styrke folketingets kontrolmuligheder foreslås det at gennemføre en ordning, hvorefter ministrene over for statsrevisorerne skal redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som generaldirektørens beretninger, statsrevisorernes betænkninger og folketingets behandling af tidligere finansårs statsrevisorbetænkninger har givet anledning til. Generaldirektøren afgiver sine bemærkninger til disse redegørelser. Det forudsættes, at statsrevisorerne i tilslutning hertil blandt andet gennem samråd med ministrene vil tilvejebringe de fornødne oplysninger om resultatet og virkningen af revisionens arbejde. Ministrenes redegørelser, generaldirektørens bemærkninger hertil og statsrevisorernes kommentarer indgår i statsrevisorernes endelige betænkning over finansårets statsregnskab. I denne betænkning indgår således sager, der vedrører flere finansårs statsregnskaber. Ved den foreslåede ordning opnås, at folketinget orienteres om de skridt, ministrene har taget i anledning af hver enkelt revisionssag. Herved gives der endvidere ministrene, som de parlamentarisk ansvarlige, lejlighed til at udtale sig, forinden sagerne finder deres endelige afgørelse i forbindelse med folketingets godkendelse af statsregnskabet.

Afgivelsen af beretninger ved afslutningen af revisionssagerne, dvs. før afgivelsen af årsberetningen, jfr. § 17, stk. 2, vil give finansudvalget længere tid til at sætte sig ind i disse sager. Endvidere vil samtlige revisionssager gennem den af statsrevisorerne foretagne opfølgning, jfr. § 18, stk. 2, være bragt frem til en bedre afklaring, forinden udvalget påbegynder den endelige behandling af det pågældende finansårs statsregnskab. Selv om statsrevisorernes endelige betænkning over statsregnskabet kommer til at foreligge på et senere tidspunkt end nu, vil nyordningen indebære betydelige arbejdsmæssige